

Angusdieren kalven gemakkelijk af, zijn hoornloos en niet agressief

Belfurn Angus profileert zich te midden van witblauw en West-Vlaams rood

Buiten platgetreden paden

Met zijn black-angusvee is Patrick Vanderhaeghe een vreemde eend in het Vlaamse vleesveegebeuren. De vleesgrossier kan de vraag van slagers en horecabedrijven naar 'de smaak met karakter' van het angusvlees nauwelijks aan. En dus gaat het van hobby naar professioneel vee houden.

tekst **Guy Nantier**

Het West-Vlaamse weidelandschap wordt door de band genomen gesierd met holsteinmelkkoeien enerzijds en Belgisch witblauw en West-Vlaams rood vleesvee anderzijds. Dat is niet het geval in Veurne. De oprit naar de Belfurn Angus-hoeve laat niets aan de verbeelding over. In de weide grenzend aan de oprit grazen pikzwarte black-anguskoeien met hun kalveren, vertederend en mooi. Een 'British' sfeerplaatje. Naast de Engelstalige benaming 'Belfurn Angus' op het welkomstbord aan de hoe-

ve verraadt ook het binnenplein met staggige Range Rovers de voorkeur van veehouder Patrick Vanderhaeghe (54) voor typische elementen uit de Britse cultuur. 'Het virus voor het angusras heb ik nochtans opgedaan in Argentinië', vertelt hij. 'Op mijn zeventiende had ik de buik vol van school. Via connecties die mijn vader had als vleesgrossier en -importeur van onder andere Argentijns vlees, ben ik voor een jaar naar Argentinië getrokken. Daar ben ik in contact gekomen met de angusveehouderij. Het was liefde op het

eerste zicht, niet in het minst vanwege de vele mooie vleeskwaliteiten die het ras van nature heeft: mals vlees met intramusculair vet dat smaak met karakter geeft.'

De smaakbeleving van de jonge West-Vlaming was niet de enige trigger. Ook de makkelijke wijze van veehouden sprak hem aan. Verhaeghe: 'Angusdieren kalven gemakkelijk af, zijn hoornloos en zijn niet agressief, ondanks dat het kuddedieren zijn. Je mag ze alleen nooit isoleren. En de moederdieren zijn zeer zorgzaam voor hun kalf. De voeding is het gemakkelijkst van het gemakkelijkst: gras. Een ras easy to keep.'

Angusstoofpotje op zijn Vlaams

Het heeft echter nog tot 2007 geduurd voordat de West-Vlaming, die inmiddels de handel van zijn vader had overgenomen, zelf met angusvee aan de slag ging. Verhaeghe verhaalt: 'Ik ging in die tijd al meer dan twintig jaar naar Schotland om te jagen, onder andere op het landgoed Ballindalloch. Dat is het domein waar Sir

Patrick Vanderhaeghe

Vleesgrossier Patrick Vanderhaeghe bouwt zijn hobbyfokkerij met angusvee professioneel uit. De vraag is groot, de afzet verzekerd.

Activiteiten:	vleesimporteur, -grossier en vleesveehouder
Ras:	abderdeen angus
Aantal kalvingen:	100

George Macpherson in het midden van de achttiende eeuw mede gestalte gaf aan de angusfokkerij. Het domein herbergt dus een van de oudste koefamilies van het ras. Ik kocht er in 2007 twintig koeien én een stier voor de hobby. Nu staat de teller hier op 260 stuks, van klein tot groot. Ik wil het professioneel aanpakken. Er is markt voor.'

Het bedrijf waar de Veurnse angussen nu gedijen, is het ouderlijk landbouwbedrijf van de echtgenote. 'Mijn schoonouders hielden Belgische witblauwen zoals eenieder hier in de streek. Zij waren over mijn aankoop dan ook niet te spreken. Tot ze het vlees geproefd hadden. Stoof-

vlees op Vlaamse wijze. Ze waren meteen enthousiast.'

Het vlees van het angusvee – reformekoeien en ossen – vermarkt Vanderhaeghe via zijn vleesgrossierbedrijf naar slagers en horeca-ondernemingen. Hij kan de vraag nauwelijks bijhouden. 'Als je één minpunt in het ras moet benoemen, dan is het de slachtrijpe leeftijd van de ossen', geeft Vanderhaeghe aan. 'Afmesten op een rantsoen van gras, zonder mais, aangevuld met maximum vijf tot zes kilogram krachtvoer, vormt geen probleem. De optimale smaak verkrijgt je echter pas bij een leeftijd van 30 maanden. En dat is vrij laat.' De reformekoeien van gemiddeld acht tot negen jaar oud op Belfurn leveren volgens de veehouder nog een betere smaak na vier tot vijf maanden afmesten. 'Maar het vlees van de koeien is wel minder mals.'

Bijzondere wijze van rekenen

De reformekoeien leveren geslacht 380-400 kilogram karkasgewicht op, niet ontvet of getrimd. De ossen produceren zo'n 440 kilogram karkasgewicht. 'Ja, dat is vijftig kilogram per teelbal minder dan bij stieren,' grapt Vanderhaeghe, 'maar de kwaliteit van de ossen ligt heel dicht bij die van reformekoeien. En die topkwaliteit op je bord is eigenlijk al wat telt. Het cachet "lokaal geproduceerd", ja dat helpt alleen maar een klein beetje.' Momenteel experimenteert Vanderhaeghe ook met het maken van een Belfurn Angus-topkwaliteitshamburger.

Op het bedrijf maken vier geïmporteerde Britse angusstamboekdekstieren de dienst uit. Vrouwelijk angusvee is geslachtsrijp vanaf zo'n 15 maanden. Van-

derhaeghe: 'Een afkalving op een leeftijd van twee jaar is goed haalbaar en heeft geen enkele negatieve invloed op de uitgroei van het dier. Wij angusfokkers op het vasteland rekenen zo: afkalven op een leeftijd van twee jaar geeft op het leven van een koe die twaalf jaar oud is een verschil van tien kalveren. Want elke nakomeling van die ene – in eerste generatie, tweede generatie, derde generatie et cetera – geeft een extra kalf.'

In Brits stamboek

De kalveren worden geboren tijdens de stalperiode. Zij worden gespeend op een leeftijd van zeven tot acht maanden. Tot de leeftijd van drie maanden krijgen zij ook een kalverkorrel bijgevoerd. Het jongvee krijgt naast grasproducten een jongveekorrel en extra mineralen. 'Mineralen zijn voor alle diercategorieën nodig. De likemmers worden van jong tot oud intensief benut.'

Binnenkort laat de veehouder zijn aanwas opnemen in het Britse stamboek. 'Ik registreer nu wel al alles om inteelt te voorkomen. Ik ben daar heel kien op. Daarnaast fok ik op vruchtbaarheid en lengte in de dieren. Raszuiverheid vind ik belangrijk om continuïteit in kwaliteit te hebben en ook om exportdoeleinden. Recent heb ik veertig fokdieren verkocht naar Polen.'

Dat de veehouder met zijn angusvee in het hol van de 'blauwe leeuw' huist, weet hij als geen ander. 'Ja, de veeboeren hier hebben bij wijze van spreken gezwoeren bij witblauw. Toen ik ons bedrijfsbord had geplaatst, was het al na één dag verdwenen. Maar och, iedereen doet wat hij denkt te moeten doen. Ik ga mijn eigen weg.' |

Afmesten op een rantsoen van gras en krachtvoer, zonder mais, is bij angus geen probleem